

ВИКОРИСТАННЯ СХЕМИ ЛАКСА-ВЕНДРОФФА ПРИ МОДЕЛЮВАННІ НЕСТАЦІОНАРНИХ РЕЖИМІВ ТЕЧІЇ ГАЗУ

Необхідність вирішення рівнянь газової динаміки виникає при розгляді питань, пов'язаних з формуванням і поширенням ударних хвиль в газах, плином газу в соплах або решітках турбін, запобіганням аварійних ситуацій при ефективному управлінні режимами транспорту газу і т.д.

Так як у випадку нештатної або аварійної ситуації, хоча б на одному з кінців ділянки трубопроводу (ДТ), відбувається різка зміна граничних умов, то режими транспорту газу по ДТ, є нестационарними і неізотермічними.

Нестационарний неізотермічний режим транспорту газу по ділянці трубопроводу, який представляє собою циліндричну трубу постійного діаметра, описується квазілінійною системою диференціальних рівнянь в частинних похідних гіперболічного типу, отриманої із загальних рівнянь газової динаміки для одновимірного випадку: [1]

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} + B(x, t, \varphi) \frac{\partial \varphi}{\partial x} = \Phi(x, t, \varphi), \quad (1)$$

де

$$B(x, t, \varphi) = \begin{bmatrix} 2\alpha TS \frac{W}{p} & 1 - 2\alpha TS \frac{W^2}{p^2} & 0 \\ \alpha TS & 0 & 0 \\ \alpha S(\gamma - 1) \frac{T^2}{p} & 0 & \alpha S \gamma T \frac{W}{p} \end{bmatrix},$$

$$\Phi(x, t, \varphi) = \begin{bmatrix} -\beta TS \frac{W|W|}{p} - \frac{g}{\alpha S} \frac{p}{T} \frac{dh}{dx} \\ -\frac{4K}{D}(\gamma - 1) \frac{T}{p} (T - T_p) - g(\gamma - 1) \frac{TW}{p} \frac{dh}{dx} \end{bmatrix},$$

де $\varphi(x, t) = (W(x, t), P(x, t), T(x, t))$ – розв'язок

системи, $\alpha = \frac{zgR}{S}$, $\beta = \frac{\lambda\alpha}{2D}$, $\gamma = \frac{C_p}{C_p - zgR}$, $W(x, t)$,

$T(x, t)$, $P(x, t)$ – питома масова витрата, температура, тиск газу, t, x – часова і просторова координата. Також на границях ДТ задані граничні умови: тиск і температура на початку ділянки та масова витрата наприкінці ДТ як функції часу.

Перший крок двокрокового методу Лакса-Вендроффа [2] до системи (1) – метод Лакса, що

використовується для побудови різницевого рівняння в точці $i + \frac{1}{2}$ на півкроці за часом:

$$\varphi_{i+\frac{1}{2}}^{k+\frac{1}{2}} = \frac{1}{2}(\varphi_i^k + \varphi_{i+1}^k) - \frac{\tau}{2\Delta} (B(x, t, \varphi))_{i+\frac{1}{2}}^k \times \\ \times (\varphi_{i+1}^k - \varphi_i^k) + \frac{\tau}{2} (\Phi(x, t, \varphi))_{i+\frac{1}{2}}^k,$$

де $(A(x, t, \varphi))_{i+\frac{1}{2}}^k$ означає, що в якості рішення φ у

вузлі $(i + \frac{1}{2}, k)$ підставляємо значення

$(\varphi)_{i+\frac{1}{2}}^k = \frac{1}{2}(\varphi_i^k + \varphi_{i+1}^k)$; другий крок – метод з

переступанням, застосований на останньому півкроці за часом:

$$\varphi_i^{k+1} = \varphi_i^k - \frac{\tau}{\Delta} (B(x, t, \varphi))_i^{k+\frac{1}{2}} \left(\varphi_{i+\frac{1}{2}}^{k+\frac{1}{2}} - \varphi_{i-\frac{1}{2}}^{k+\frac{1}{2}} \right) + \\ + \tau (\Phi(x, t, \varphi))_i^{k+\frac{1}{2}},$$

де в $(A(x, t, \varphi))_i^{k+\frac{1}{2}}$, $(\varphi)_i^{k+\frac{1}{2}} = \frac{1}{2} \left(\varphi_{i-\frac{1}{2}}^{k+\frac{1}{2}} + \varphi_{i+\frac{1}{2}}^{k+\frac{1}{2}} \right)$.

З формул зазначених вище, що визначають схему, випливає, що з їх допомогою можна визначити розв'язок у всіх внутрішніх вузлах. Наводяться також рівняння, які визначають масову витрату на початку ділянки та тиск і температуру наприкінці ДТ з використанням граничних умов.

Наведена схема Лакса-Вендроффа має другий порядок точності за кроком по τ і по Δ . Як відомо, неявні схеми є, безумовно стійкими. Однак явні схеми краще узгоджені з кінцевою швидкістю поширення збурень, що буває потрібним при розгляданні наслідків аварійних ситуацій.

Список літератури

1. Гусарова І.Г. Численне моделювання режимів течія газу методом кінцевих різниць / І.Г. Гусарова, Д.В. Меліневський // Системи Обробки Інформації: збірник наукових праць. – 2016. – №4(141). – С. 23 - 27.
2. Helgaker, J. F. Modeling Transient Flow in Long Distance Offshore Natural Gas Pipelines / J. F. Helgaker. — Thesis for — Ph.D. Trondheim, 2013.